

A Minunea de la nunta din Cana (Ioan 2:1-11):

❖ **Semnul care marchează începutul drumului.**

- A rămâne fără vin în timpul nunții a fost jenant pentru miri. Dar, datorită intervenției lui Isus, ei au putut prezenta „vinul bun” ca punct culminant al petrecerii lor (Ioan 2:1-10).
- În descrierea acestei minuni, Ioan ne îndreaptă atenția de la apă – un simbol al purificării (Ioan 2:6) – la vinul nou – un simbol al răscumpărării (1 Corinteni 11:25).

B Minunea fiului funcționarului (Ioan 4:46-54):

❖ **Semnul pentru cel ce nu are credință.**

- Un funcționar al regelui care locuia în Capernaum, îndurerat de fiul său bolnav, a decis să călătorească la Cana și să-i ceară lui Isus să vină să-i vindece fiul (Ioan 4:46-47). Dacă Isus ar fi făcut asta, ar fi crezut în El.
- Răspunsul lui Isus ne indică faptul că El cunoștea bine gândurile ofițerului (Ioan 4:48). Minunile în sine nu au dovedit că Isus era Mesia (Satana însuși poate săvârși minuni [Ex. 7:22; Apoc. 13:13]).
- Ofițerul a trebuit să decidă să creadă sau să nu creadă în Isus înainte ca minunea să aibă loc. Deși povestea nu spune așa, ne putem imagina lacrimile ofițerului care pledează pentru viața fiului său, care acum depindea de propria sa credință (Ioan 4:49).
- La cuvintele lui Isus și fără nicio dovadă a miracolului, el a crezut (Ioan 4:50). Atât de puternică i-a fost încrederea încât a făcut călătoria, petrecând noaptea pe drum. Când au anunțat vindecarea fiului său, el a avut grijă doar să verifice că, de fapt, el fusese vindecat în momentul în care Isus rostise cuvintele Sale (Ioan 4:51-53).

C Minunea de la scăldătoarea din Betesda (Ioan 5:1-47):

❖ **Semnul pentru cel disperat.**

- În fața mulțimii de bolnavi care se aflau pe malul iazului Bethesda, Isus l-a ales pe cel mai disperat (Ioan 5:1-5).
- Omul bolnav a recunoscut în întrebarea plină de iubire a lui Isus pe cineva care dorea să-l ajute (Ioan 5:6-7). Dar Isus nu l-a ajutat să îndeplinească un ritual superstițios. Pur și simplu i-a poruncit: „Scoală-te, ia-ți patul și umblă” (Ioan 5:8).
- În fața acestui ordin, pacientul a reacționat. S-a ridicat, iar membrele lui, paralizate de 38 de ani, au căpătat putere. Cel care a creat picioarele i le restaurase pe ale sale.
- Mai târziu, Isus a identificat boala lui ca o consecință a păcatelor sale (Ioan 5:14). Boala poate fi sau nu o consecință directă a păcatului nostru. Dar indiferent de originea lor, Dumnezeu are puterea de a ne vindeca bolile (Iacov 5:14-15).

❖ **Semnul pentru cel ce nu vrea să înțeleagă.**

- Era logic ca, odată vindecat, bolnavul să se întoarcă acasă purtându-și bunurile. Dar... încălca Sabatul! (Ioan 5:10). În fața acestei acuzații, bărbatul s-a apărat spunând că vindecătorul lui a poruncit, iarel nu putea să nu îndeplinească această poruncă (Ioan 5:11-13).
- Crezând că vor să-L laude pe vindecătorul său, când a aflat că Isus l-a vindecat, a alergat să spună celor care l-au întrebat (Ioan 5:14-15).
- Dar nu toți au reacționat la fel la semnele lui Isus (Ioan 5:16). Isus știa că va stârni prejudecăți când i-a ordonat paralicului să-și ducă patul în Sabat. Scopul lui a fost să-și facă antagoniștii să se gândească la ceea ce era mai important, tradiția lor sau vindecarea unui om. De ce nu au vrut să înțeleagă asta?

❖ **Semnul lăudat de martori.**

- Când a fost acuzat că a încălcat Sabatul, Isus a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.” (Ioan 5:17). Această afirmație a fost interpretată ca o afirmare a divinității Sale (Ioan 5:18).
- Isus se apără acum în trei etape:
 - (1) Relația Sa cu Tatăl (Ioan 5:19-30). Acesta îi dă puterea chiar de a judeca și de a învia morții.
 - (2) Martorii care îi susțin declarațiile:
 - (a) Ioan Botezătorul (Ioan 5:31-35)
 - (b) Minunile pe care le realizează (Ioan 5:36)
 - (c) Tatăl (Ioan 5:37-38)
 - (d) Scripturile (Ioan 5:39)
 - (3) Împietrirea inimii acuzatorilor Săi (Ioan 5:40-47). Însuși Moise, în care ei spun că cred, îi va osândi, pentru că ei nu cred în Cel despre care a vorbit.